ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908 ΑΡΙΘ. 96

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙ ΤΗΝ Α. Θ. Π. ΤΟΝ ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'

Ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς ὀκταετοῦς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν ζητήματος ὑπέχει ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ Γ' ἀποτελματώσας τοῦτο κατὰ τρόπον ἀσύγγνωστον. Ὅτε οἱ Κιτιακοὶ ἀντιπρόσωποι ἐπεκαλέσαντο τὴν ἀδελφικὴν μεσολάβησιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν καθώρισαν σαφῶς ἐν ὑπομνήματι τὰ ὅρια τῆς μεσολαβήσεως ταύτης καὶ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἀναποδράστους λόγους τῆς ἐκκλήσεως αὐτῶν. Οὕτω πράττοντες ἐφρόνουν ὅτι ἐξησφάλιζον τὸ δίκαιον τῆς πλειονοψηφίας, περιφρουροῦντες ζηλοτύπως τὰ παν-άρχαια ἔθη καὶ θέσμια τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ παρέχοντες εὔλογον ἀφορμὴν ὅπως ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς καταδειχθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ πολεμίους τοῦ Γένους ἡμῶν ἡ ἄρρηκτος ἑνότης καὶ ἀλληλεγγύη ἁπάντων τῶν πολιτικῶς κεχωρισμένων τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἡμῶν ζήτημα ἐν χερσὶ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν θ' ἀνεδείκνυε τὸ συμπολιτειακὸν αὐτῶν σύστημα λίαν συντελεστικὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἑνότητα ἐπὶ ἴσοις πάντων δικαίοις, συμφώνως πρὸς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, καθ' ὁ *ὁ θέλων εἶναι πρῶτος γενέσθω ἔσχατος.*

Αἱ τότε κορυφαὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οὕτω ἠννόησαν τὴν ἔκκλησιν τῶν Κυπρίων καὶ μετ' ὀρθοφροσύνης ἐπελάβοντο τοῦ ζητήματος ὅπερ τάχιστα θὰ ἐλύετο ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Κύπρου καὶ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας,

Τὴν ὁμόφωνον ὅμως γνώμην καὶ ἀπόφανσιν τῶν Ἐκκλησιῶν συνετάραξε καὶ διέσπασεν ἡ δι' ἀσεβοῦς πραξικοπήματος, κατ' αὐτὴν τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν τῶν φρικτῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος ἐκθρόνισις τοῦ παναγιωτάτου κ. Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν Ἰωακειμικῶν καὶ ἡ ἄνοδος εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Ἰωακεὶμ Γ'.

Ὁ κληρικὸς οὗτος ὑπάγων πάντα τὰ ζητήματα εἰς τὸ κράτος τῶν προσωπικῶν του παθῶν συνεχῶς περιπίπτει εἰς ὀλισθήματα ἐπιζημιώτατα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν, μακρὰ δὲ θὰ ἦτο ἡ ἔκθεσις περὶ πάντων τούτων, πολὺ ὑπερβαίνουσα τὰ ὅρια ἐφημερίδος, δυσχερὴς δὲ καὶ ἁπλῆ σκιαγραφία ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι.

Ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς παραφόρου φιλοδοξίας ὅπως ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὸ ἄμεσον πνευματικὸν αὐτοῦ κράτος πάσας τὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ προσδώσῃ εἰς τὸν ἱστορικὸν τίτλον τοῦ Οἰκουμενικοῦ ὑπόστασιν πραγματικὴν, δὲν ἐδίστασε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὰ μεγάλα ἑλληνικὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμφέροντα. Συνέταξεν ὑπομνήματα ἐξ ὀνόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας ἀγνοούντων καὶ ἐθήκε τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν ἄτινα διελάμβανον ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ὑπάρχουσιν Ἕλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι καὶ Ρωμαῖοι ἀναγνωρίζοντες ὡς ἀνωτάτην ἀρχὴν Ἐκκλησιαστικὴν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, θυσιάζων οὕτω τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν ἀξιώσεις ἐν Μακεδονίᾳ ἵνα δείξῃ ὅτι ὑπάγονται εἰς τὴν πνευματικὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ διάφορα ἔθνη, ὅπως καὶ ὑπὸ τὴν παπικὴν τιάραν, καὶ τὴν πολιτικὴν ταύτην θεωρεῖ καὶ περιέπει ὡς μεγαλόφυᾶ.

Εἰς τὸ ἀρχιεπισκεπικὸν ἡμῶν ζήτημα ἀτέβλεψε μετὰ τῆς αὐτῆς ὑπερφιάλου φιλοδοξίας, θεωρήσας τοῦτο ὡς εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιβάλῃ αὐθαιρέτως εἰς τὴν αὐτοκέφαλον ἡμῶν Ἐκκλησίαν τὸν ἀνώτατον αὐτῆς ἄρχοντα, φρονῶν ὅτι οὕτω θὰ ἐδημιούργει προηγούμενον διὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὴν μακρὰν ἱστορίαν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῶν συγκροτούντων αὐτὰς χριστιανῶν, οὔτε τὸ σύγχρονον πνεῦμα τῶν λαῶν ὅπερ τείνει μᾶλλον μᾶλλον εἰς πνευματικὴν ἀποκέντρωσιν καὶ ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν.

Ἀντὶ νὰ μελετήσῃ καὶ εὕρῃ τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν τῆς διαφωνίας τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων πρὸς τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς ἐν Κύπρῳ ἐπεζήτησεν ὅπως ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν τὰς παπικὰς κληροκρατικὰς ἰδέας του. Βαρέως φαίνεται φέρων τὰ ἐν Κύπρῳ εὐρέα λαϊκὰ δικαιώματα ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν δι' ὃ λέγει πρὸς τὴν παρουσιασθεῖσαν πρὸς αὐτὸν Κυπριακὴν πρεσβείαν:

«Ἀφ' ἑτέρου τὸ ζήτημα ἐξελαϊκεύθη πέρα τοῦ δέοντος, τὰ πάντα δεικνύουσιν ὅτι πρόκειται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ λαϊκῆς ἐνεργείας ἐν ζητήματι ἐκκλησιαστικῷ. Παρωράθησαν ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ἐτέθη ὡς βάσις ἡ πλειονοψηφία τοῦ λαοῦ, πρᾶγμα ὅπερ οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστα ἰσχύει ἐν ζητήμασιν ἐκκλησιαστικοῖς. Ὁ λαὸς ἔχει δίκαιον νὰ ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἕτερον τοῦτο καὶ ἕτερον νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ. Οὕτω πράττων παρακωλύει τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κλήρου πρωτεύοντος ἐν τῇ ἐκλογῇ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ δεσμεύει αὐτὸν ἀπαιτῶν νὰ ἐκλεγῇ τὸ πρόσωπον τοῦτο καὶ οὐχὶ ἄλλο».

Αἱ κληροκρατικαὶ αὗται ἀρχαὶ τῆς Α. Παναγιότητος ὑπόκεινται εἰς ἰσχυρὰν ἀμφισβήτησιν, ἣν παραιτούμεθα νῦν, καὶ λέγομεν ὅτι ὤφειλεν ὁ παναγιώτατος κ. Ἰωακεὶμ νὰ μελετήσῃ καὶ μάθῃ τὰ ἔθη καὶ θέσμια τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ ταῦτα νὰ σεβασθῇ καὶ εὐλαβηθῇ ὁσονδήποτε ἀντικείμενα πρὸς τὰς κληροκρατικὰς ἰδέας του.

Τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἀπ' αἰώνων καθιερωμένα εἶναι τόσον ἔγκυρα καὶ ἰσχυρά, ὥστε δὲν ἐτόλμησαν ν' ἀμφισβητήσωσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Ἁγ. Συνοδικοί, καίτοι πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μετῆλθον μέσον ὅπως καταδημαγωγήσωσι τὸν λαὸν καὶ παραπλανήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ πρὸς τοῦτο ἔτεινεν ἡ δημιουργία τοῦ μασσωνικοῦ ζητήματος.

Παρ' ὅλον τὸν ὀκτάμηνον ἐν τούτῳ ἀγῶνα, ὅστις ἐξέκαυσε σφοδρότατα πάθη κατὰ τρόπον ἀντιχριστιανικώτατον, ἠναγκάσθησαν νὰ σεβασθῶσι τὰ πανάρχαια καὶ καθιερωμένα δικαιώματα τοῦ λαοῦ οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ καὶ διατυπώσωσιν ἐπισήμως καὶ ἐνυπογράφως ἐν τῇ πρὸς ἐκλογὴν ἀπολυθείσῃ Ἐγκυκλίῳ πρὸς τὸν Ἱ. κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου, καίτοι ἐγίνωσκον τὴν εὐρεῖαν δημοτικότητα τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ ἐθεώρουν βεβαίαν τὴν πλειονοψηφίαν αὐτοῦ, ἣν μόνον διὰ τοῦ γνωστοῦ κοσκίνου ἐνόμιζον ὅτι θὰ παρεχάραττον.

Οὕτω περιτράνως καὶ σαφῶς ἀνεγνωρισμένα καὶ κεκηρυγμένα δικαιώματα λαϊκὰ ἐπεχείρησεν ἡ Α. Παναγιότης νὰ καταλύσῃ ἐνθαρρύνουσα καὶ ἐνισχύουσα τοὺς Ἁγ. Συνοδικοὺς εἰς τὴν ἀντίστασιν αὐτῶν κατὰ τῆς λαϊκῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, μὴ ἀναλογιζομένη ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κέκτηται καὶ μεγίστην σημασίαν ἐθνικήν, διότι ὁ Ἰωακεὶμ Γ' εἶναι ἕτοιμος νὰ θυσιάσῃ τὸ ἔθνος εἰς τὴν κληροκρατίαν.

Παρὰ τὰς κληροκρατικὰς ὅμως καὶ ἀντιλαϊκὰς ταύτας ἀρχάς του, ὁ Ἰωακεὶμ Γ' δὲν διστάζει ν' ἀποδίδῃ μεγάλην σημασίαν εἰς τηλεγραφήματα κομματικῶν καὶ ἀφανῶν σωματείων καὶ ἀσημάντων προσώπων, ἐφόσον ταῦτα συνάδουσι πρὸς τοὺς σκοπούς του, περιορᾷ δὲ καὶ περιφρονῇ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, διότι ἀντίκεινται αὗται πρὸς τὰς παπικὰς ἰδέας του. Ἀντὶ νὰ συνταχθῇ ὑπὲρ τοῦ δικαίου, ὅπερ, καθ' ἑαυτὸ ἰσχυρὸν, ἀπέβαινε κραταιότερον ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας εἰς ἣν ἀνήκει, μετὰ πείσματος ἐμπαθοῦς ἀπέκρουσε καὶ ἐπολέμησεν αὐτὸ ἀγαγὼν εἰς πλῆρες ναυάγιον τὴν πατριαρχικὴν διαιτησίαν, οὗτινος ἄπασαν τὴν εὐθύνην ὑπέχει ἡ Α. Παναγιότης.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀντιφάσεις καὶ ἀνακολουθίαι τῆς Α. Παναγιότητος ἀνάξιαι καὶ εἰς ἄνθρωπον κοινὸν, δι' ὧν ἐπειράθη νὰ ἐνδιάσῃ λύσιν ἱεροκρατικὴν μὴ ἀναλογιζομένη τὰς ἀνυπολογίστους συνεπείας ἐν μέσῳ λαοῦ περὶ πλείστου ποιουμένου τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ ἀπόφασιν ἀμετάθετον ἔχοντος ὅπως ἀποκρούσῃ πάντα ἔξωθεν ἐπιβληθέντα κληρικόν.

Τὸ τυφλὸν τοῦτο πεῖσμα τῆς Α. Παναγιότητος ἐξέκαιεν ἔτι μᾶλλον τὸ ἄσβεστον μῖσός του κατά τε τοῦ προκατόχου του Κωνσταντίνου Ε' καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καθ' οὗ ἀρχαῖον καὶ ἐξ ἁπλῆς ἐμπαθείας τρέφει μῖσος, ἐργασθεὶς παρὰ τῇ Ὑ Πύλῃ καὶ ματαιώσας τὴν ἐκλογὴν του ὡς Πατριάρχου Ἱεροσολύμων παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἁγιοταφ. Ἀδελφότητος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱ. Συνόδου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, γενόμενος ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως ἐν τούτῳ ὄργανον τῆς ρωσσικῆς καὶ ἀνθελληνικωτάτης Παλαιστινείου Ἑταιρείας. Αἱ ἐθνικαὶ καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ζημίαι ἐκ τῆς ἐνεργείας ἐκείνης τοῦ Ἰωακεὶμ Γ' εἶναι ἀνυπολόγιστοι. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐμμένων στερρῶς εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς δηλωθεῖσαν γνώμην Του περὶ τῆς ἀντικανονικότητος τῆς Συνόδου, καὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δικαιώματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐν συμφράζει μετὰ τοῦ Ἱ. κλήρου ἐχαρακτηρίσθη παρὰ τῆς Α. Παναγιότητος ὡς φίλα δῆθεν καὶ μεροληπτικῶς φρονῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Κιτίου, δι' ὃ καὶ τοῦτον ἐμίσησεν ἴσα τῷ Μακαριωτάτῳ Φωτίῳ καὶ ἐπιμένει ὅπως ματαιώσῃ τὴν πάνδημον ἐκλογὴν του εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Κύπρου.

Ὁ δεδικαιολογημένος ἀπελπισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς βοηθείας τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ αἱ ἐπισήμως ἀναληφθεῖσαι ὑπὸ τούτων ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὴν πλειονότητα τοῦ Ἱ. κλήρου, ἀπαιτούντων τὴν ταχείαν καὶ ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος πάντοτε ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐθῶν καὶ θεσμίων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ὅπως προσφύγωσιν εἰς νομοθετικὴν λύσιν οὐδαμῶς θίγουσαν τὸν ἐκκλησιαστικὸν χαρακτῆρα τοῦ ζητήματος, οὐδ' εἶναι ζήτημα δογματικὸν τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν, ὡς ἀπεφήνατο ἀπεριφράστως ἐν τῇ διαιτησίᾳ καὶ ἡ Α. Παναγιότης.

Ἡ νομοθετικὴ ἐντεῦθεν πορεία τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἀνεκόπη κοινῇ συναινέσει πρὸς ἐσχάτην ἀπόπειραν ἐκκλησιαστικὴν, καὶ κατηντήσαμεν εἰς τὴν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Οἱ Ἁγιώτατοι Συνοδικοὶ πάντες συνεφώνησαν ὅπως μετακληθῶσιν ἰσάριθμοι ἑκατέρωθεν λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι, παρὰ τὴν μεγάλην ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν τῆς κιτιακῆς πλειονοψηφίας, οἵτινες ἐν συνελεύσει ἀπεδέξαντο ὁμοφώνως καὶ ὑπέγραψαν πλήρεξούσιον ἔγγραφον ἀναθέτον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείαν. Οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ, προεξάρχοντος τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας, διεφώνησαν ἐντούτοις πρὸς τοὺς λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους, οὓς αὐτοὶ ὑπέδειξαν καὶ ἀνεγνώρισαν προερχομένους ἐκ τῆς μερίδος αὐτῶν, καὶ νέον προέβαλλον πρόσκομμα ἀμαυρώσαντες ταχέως τὰς γεννηθείσας γενναίας ἐλπίδας.

Εἰς ἀμοιβὴν καὶ ἀντιμισθίαν τῆς ἐνεργείας ταύτης τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀντιφάσκων τελείως πρὸς προγενεστέρας ἐπισήμους δηλώσεις Του ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς πατριαρχικῆς διαιτησίας 1901—2 ἀνεγνώρισεν αὐτοὺς ὡς Σύνοδον κανονικὴν καὶ διοικοῦσαν, διότι οὕτω θὰ ἠδύνατο νὰ ματαιώσῃ τὴν διὰ τῆς Ἀντιπροσωπείας λύσιν καὶ νὰ στερήσῃ τῆς τιμῆς τῆς λύσεως ἀκανθώδους ζητήματος τὸν ἀρχαῖον ἐχθρόν του Φώτιον, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέστειλεν ἀντιπρόσωπόν Του τὸν Ἁγ. Ἀγχιάλου καίπερ ἐχθρὸν τοῦ καὶ τοῦτον ἄλλ' ἐγνωσμένον ἐπὶ ταῖς ἐν Κ)πόλει καὶ Ἀγχιάλῳ σκευωρίαις του.

Παρὰ πᾶσαν ὅμως προσδοκίαν τῆς Α. Παναγιότητος καὶ ὑπὸ λελανθασμένης ἴσως ἐλπίδος ὅτι ἀπολύτως θ' ἀπέκρουεν ὁ Ἁγ. Κιτίου συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν, οἱ Ἁγ. Ἀντιπρόσωποι συνηντήθησαν ἐν μιᾷ ὁμοφώνῳ ἀποφάνσει, δι' ἧς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τηροῦνται ἀλώβητα, καὶ οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ μετέχουσι τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν, ἐκκαλουμένης πάσης διαφωνίας παρ' αὐτοῖς συνεδριάζουσιν ἐν Συνόδῳ πρὸς τοὺς Ἀντιπροσώπους, ἀποφαινομένους ἀνεκκλήτως.

Ἡ ἀπόφανσις αὕτη ἐμέστωσε καὶ αὖθις τὸ κοινὸν νέων χρηστῶν ἐλπίδων, ἃς ὅμως καὶ πάλιν ἐπεσκότισεν ἡ ἀπαίτησις τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Συνοδικῶν ὅπως ἀναγνωρισθῶσι πρὸ πάσης ἐργασίας ὡς Σύνοδος κανονικὴ, τοῦθ' ὅπερ ἐκ τῶν προτέρων ἐγίνωσκον ὅτι ἦν ἀδύνατον.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου συνταχθεὶς μετὰ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς ὅπως ἐπιμένωσιν εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῶν, καὶ οὕτω ἀνεστάλη πᾶσα πρόοδος καὶ διεκόπησαν μάλιστα προσωρινῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Ἀντιπροσωπείας ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν ἑορτῶν.

Τῆς προσωρινῆς ταύτης διακοπῆς, καὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπελάβοντο οἱ Ἁγ. Συνοδικοὶ καὶ ὁ Ἁγ. Ἀγχιάλου ἵνα ματαιώσωσι τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀνεπανορθώτως. Συνεκάλεσαν κρύφα διάφορα πρόσωπα, ὧν πολλῶν ἐπλήρωσαν τὰ ἀγώγια καὶ τὴν διατροφὴν καὶ κατοικίαν ἐν Λευκωσίᾳ, ἅτινα προεχείρισαν εἰς προκρίτους καὶ ἀντιπροσώπους καὶ συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν τὸ γνωστὸν ἤδη ἐκεῖνο πρακτικὸν δι' οὗ κηρύττουσιν ἀδύνατον τὴν ἐν Κύπρῳ λύσιν καὶ ζητοῦσι ἵνα τὰ Πατριαρχεῖα ἐκλέξωσι καὶ πέμψωσιν ἀρχιεπίσκοπον.

Τοιαύτην πρότασιν ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἔστευσε καὶ πάλιν νὰ υἱοθετήσῃ ἐπικυρῶν ἐνεργείας ἀποκρύφους καὶ ἀντικειμένας εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ οἱονεὶ κηρύττων τὴν λῆξιν αὐτῆς ἀναγγέλλει ὅτι τὰ Πατριαρχεῖα σοβαρῶς μελετῶσι καὶ συνεννοοῦνται ἐπὶ τῆς νέας ταύτης προτάσεως.

Ἐπαναλαμβάνεται οὕτω ὅ,τι ἐγένετο καὶ τῷ 1904, ὅτε ἡ αὐτὴ ὑπεβάλλετο πρότασις δι' ἀναφορῶν ἐντύπων καὶ λάθρα κυκλοφορουσῶν ἀνὰ τὴν νῆσον, δι' ὧν ὑπεξηροῦντο αἱ ὑπογραφαὶ ἀνυπόπτων ἀνθρώπων ἢ καὶ ἐτίθεντο ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν, καὶ πρὸς τοιαῦτα διαβήματα ἀποδίδει σημασίαν ἡ Α. Παναγιότης παρορῶσα τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῶν

Ἐκκλησιῶν καὶ ἐνθαρρύνουσα εἰς ἀντίστασιν τοὺς Ἀγ. Συνοδικοὺς καὶ τοὺς περὶ αὐτούς.

Ἐδείξαμεν ἐν προγενεστέρῳ ἄρθρῳ τὴν σαφῆ καὶ καθωρισμένην θεσιν τῆς Κυβερνησεως ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι, ὡς ἐδημιούργησαν αὐτὴν οἱ Ἀγ. Συνοδικοὶ καὶ ἡ ὀκταετὴς ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος τούτου.

Συμφώνως πρὸς τούτην ἡ ἀπόφασις αὐτῆς εἶναι ἐκπεφρασμένη ἐν ἐπισήμῳ γράμματι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν πρὸς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν, ἧς τὸ περιεχόμενον ἀνακοινῶν ὁ πρεσωρινὸς ἀρχιγραμματεὺς κ. Γέαρ ἔγροψε πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς Μητροπολίτας ὡς ἑξῆς :

«Ὁ Ὑπουργὸς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ Α. Ἐξοχότης πληροφορήσῃ ὑμᾶς ὅτι εἶ ἔρει τοῦ τελευταίου γράμματος ἔπερ ἀνεκοινώθη ὑμῖν ἐνεδείκνυον τὴν ἐπιθυμίαν οὐτοῦ, ἵπως οἱ διὰ τὴν ἐκλεγὴν ἀρχιεπισκόπου ἐνέργειοι **ἀρχίσωσιν** ἐκ νέου καὶ ὥσιν ἀπηλλαγμέναι οἱωνοδήποτε περιπλοκῶν **προκυπτουσῶν** ἐκ τῶν προγενεστέρων **ἐρίδων, καὶ** ὅτι οἱ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀνήκοντες κάτοικοι Κύπρου ὥσιν ἐντελῶς ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσιν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν ὡς εἶναι εἰθισμένοι.

«**Ὁ Ὑπουργὸς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅτι ἐφ' οἱασδήποτε ἄλλης ἢ τῆς ἄνω δεδηλωμένης βάσεως δὲν δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως**».

Ταύτης τῆς γνώμης ἐπίσημον ἔχει γνῶσιν ἡ Α. Παναγιότης καὶ εἶναι ἄπορον ὅτι ἐπιμένει ἐκθέτουσα τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας διὰ παρελκύσεων καὶ ἀνακολουθιῶν ἀντὶ νὰ ἐπιλάβηται τῆς πρώτης δοθείσης αὐτῷ εὐκαιρίας πρὸς ἐκκλησιαστικὴν λύσιν, καὶ τοιαύτην παρέσχεν ἡ ἐμφωνος ἐκείνη ἀπόφανσις τῆς Ἀντιπροσωπείας, ἣν ὅμως πειρᾶται νὰ ματαιώσῃ εἰμὴ ἐματαίωσεν ἕνα περιαγάγῃ αὐθις τὸ ζήτημα εἰς νέαν ἀδιέξοδον, ἣ ἕνεκεν ἀναγκάζεται ὁ Ἑλληνικὸς ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Κύπρου νὰ προσφύγῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ὅπως γένηται τέλος εἰς τὴν ἐκταετῆ θλιβερὰν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν, ἧς ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ὑπέχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Πανελληνίου ἡ Α. Θ. Π. ὁ Ἰωακεὶμ Γ'.

ΜΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ νέον ἔτος προμηνύεται ἐξίσου πρὸς τὸ λῆξαν γόνιμον περὶ τὴν ἐφημεριδογραφίαν ἐν Κύπρῳ, διότι ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτοῦ μηνὸς τῇ π. Τετάρτῃ ἐνεφανίσθη νέα ἐφημερὶς ἀγγλόφωνος αὕτη, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Ἀγγλοκύπριος» (The Anglo-Cypriot) ὑπεύθυνον ἔχουσα συντάκτην τὸν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Σχολῇ ἄγγλον καθηγητὴν κ. A. Saxby.

Τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἐφημερίδος, ἥτις προώρισται νὰ ἀποκαταστήσῃ πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τοῦ ἰθαγενοῦς πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐπισήμου καὶ ἰδιωτικῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς παροικίας, ἐπέβαλλεν ὁ διηνεκὴς μεταξὺ τούτων χωρισμός, οὗ ἕνεκεν ἀγνοοῦσιν ἀλλήλους ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ὑποκείμενοι διὰ τοῦτο εἰς ἀμοιβαίας παρανοήσεις.

Τρανωτάτην ἀπόδειξιν σοβαρωτάτων παρανοήσεων παρέχει ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου αὐτοῦ «Ὁ Ἀγγλοκύπριος» μεγάλως ἀδικῶν καὶ προσβάλλων εἰς τὰ καίρια τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν εἰς ὃν ἐπαγγέλλεται ὅτι προτίθεται νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρόοδον.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Ὁ Ἀγγλοκύπριος» παρομοιάζει πρὸς τὴν πρωτοπείρου ἠθοποιοῦ ὑπολαμβάνων ἴσως τὴν δημοσιογραφίαν ὡς θεατρικὴν σκηνήν, ἐφ' ἧς διαπρέπει ὁ ὑποδυόμενος ἐπιτυγέστερον τοὺς ἀρέσκοντας εἰς τὸ κοινὸν χαρακτῆρας. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι καθ' ἣν πρώτην ἐμφάνισίν του ὑπεδύθη πρόσωπον δυσμενέστατον πρὸς τὸ μέγα Ἑλληνικὸν κοινὸν τῆς νήσου καὶ τάχιστα θὰ ἀναγκασθῇ νὰ καταλίπῃ τὴν σκηνὴν ὑπὸ τὰ βροντώδη ποδοκροτήματα τοῦ Παγκυπρίου Θεάτρου.

Ἐμφανιζόμενος ὡς ἠθοποιὸς «Ὁ Ἀγγλοκύπριος» δὲν ἀξιοῖ βεβαίως ὅτι διερμηνεύει προσωπικὰς του γνώμας ἀλλ' ὑποβεβλημένας, καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ ὑπηρέτην, διότι ὑποτίθεται ὅτι γράφει καὶ λαλεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς ἀγγλικῆς παροικίας, ἥτις θὰ ἐφαρᾶτο, ἐξ ὅσων γράφει ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ, ἀγνεύσασα τὸν λαὸν ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου διάγει τριακοντα ὅλα ἔτη ἀσφαλὴς, ἀνενόχλητος καὶ περὶ πάντα τιμωμένη.

Ἀφορῶντες ἐντεῦθεν εἰς τὴν βρεττανικὴν εὐγένειαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀδυνατοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι παρὰ τῇ ἀγγλικῇ ἐν Κύπρῳ παροικίᾳ ἐπικρατοῦσι γνῶμαι προσβλητικώταται καὶ δυσμενέσταται κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῶν πολιτικῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, εἶαι διαδηλοῦνται ἐν τῇ ἀγγλοφώνῳ ἐφημερίδι.

Ἀμφισβητητεῖται καὶ προπηλακίζεται τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων ἀπερικαλύπτως, διότι ἰσχυρίζεται ὁ Ἀγγλεκύπριος» ὅτι «**τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀγνοεῖ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ αὐτοῦ τοῦ τοσοῦτον ζωτικοῦ ζητήματος τῆς Ἑνώσεως**», ἀποβλέπει δὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐν τῇ νήσῳ κίνησιν εἰς **δημεγέρτας ἐξ ἐπαγγέλματος**, ἐπειδὴ δὲ τῆς κινήσεως ταύτης προεξάρχουσιν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, εἰς τούτους βεβαίως ἐπιρρίπτεται ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος μετὰ λίαν ἐμπαθῶν καὶ πικρῶν ἐπεξηγήσεων.

Δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τοσοῦτον σκαιῶς προπηλακιζομένου εἰς τὰ ἱερώτατα καὶ ὑψιστα αἰσθήματα καὶ ἰδεώδη του. Ὑπέλαβε τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους ἀρά γε ἡ σύνταξις τοῦ «Ἀγγλοκυπρίου» ὡς τοὺς παντοίους ἐγχρώμους λαοὺς τῶν ὑπερωκεανείων βρεττανικῶν ἀποικιῶν καὶ ἀρνεῖται εἰς αὐτοὺς παντάπασι συνείδησιν ἐθνικὴν καὶ τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ;

Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὴν νέαν ἀγγλόφωνον ἐφημερίδα ὅτι ἀπὸ πολὺ χθαμαλοῦ ἐδάφους, οὐδ' ἀπὸ ἐξέδρας θεατρικῆς, θεωρεῖ τὰ δίκαια τῶν ὑπὸ τὸ βρεττανικὸν σκῆπτρον λαῶν, τοῦθ' ὅπερ εὐτυχῶς καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου βρεττανικοῦ ἔθνους δὲν ἔπραξαν οἱ γνησίως ἐκπροσωποῦντες αὐτό. Πρὸς τὸν Κυπριακὸν ἰδίᾳ λαὸν ἡ τε ἀρχαία, καὶ ἡ μεση καὶ νεωτέρα ἐθνικὴ ἱστορία του ὑπαγορεύει μείζονα σεβασμὸν καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον δυσμενῶς κρίνοντας αὐτόν.

Ὁ ἔξοχος γαλάτης ἱστοριογράφος Mas Latrie εἶπερ τις ἄλλος μελετήσας τὴν τριακοσιετῆ φραγκοκρατίαν ἐν Κύπρῳ καὶ δικαίως ἐκπλαγείς ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων ζωπύρου ἀναγκάζεται μετὰ πατριωτικῆς λύπης νὰ εἴπῃ ἐν προοιμίῳ τῆς συγγραφῆς του! «Οἱ Ἕλληνες ἐτήρησαν πάντοτε ὑστερόβουλον ἐλπίδα καὶ περιφρόνησαν ἐν τοῖς σχέσεσιν αὐτῶν, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἢ τῇ ὑποταγῇ των. Δυνάμεθα νὰ λυπώμεθα, δὲν δικαιούμεθα ὅμως νὰ κατακρίνωμεν τὴν ὁραστηρίαν καὶ ἔντιμον ταύτην ἀντίστασιν λαοῦ ὅστις δὲν ἐγκατέλιπεν ἑαυτὸν καὶ ἀπέβλεψε πάντοτε εἰς καλλίτερον μέλλον»

Τοιοῦτοι ἐγένοντο οἱ Κύπριοι Ἕλληνες δι' ὅλης τῆς τριακοσιετοῦς φραγκοκρατίας ἥτις ἐπίεζε τὰ στέρνα των ὡς σιδηροῦς ἐφιάλτης καὶ εἶχε βυθίσει εἰς τὴν παχυλοτέραν ἀμαθίαν. Ἀλλ' ἂν ἡ διάνοια τῶν Κυπρίων ἐστερήθη τοῦ θείου φωτὸς τῶν Ἑλληνικ. γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἡ καρδία των ἐξηκολούθει παλλομένη νὰ σφυρηλατῇ τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας του ἐπὶ αἰσιώτερον μέλλον ἐθνικὸν καὶ πολιτικόν.

Ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς μετὰ λύπης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Κύπρος εἰδε καλλιτέρας ἡμέρας ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον ἢ ὑπὸ τὸν φραγκικὸν σταυρὸν, ἀλλ' οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀφῆκε νὰ ἐξασθενήσωσιν αἱ ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἐλπίδες αὐτῆς, συμμετέχουσα πάσης κινήσεως ἐθνικῆς μετὰ παντὸς τοῦ ἄλλου δουλεύοντος ἑλληνισμοῦ. Διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας του διετέλεσεν ἐπὶ αἰῶνας ἡμιανεξάρτητος καὶ ἡμιελεύθερος ὑπο τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἐνισχύων πάντοτε καὶ κρατύνων λόγῳ καὶ ἔργῳ τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας του. Τῆς μεγάλης πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα μετέσχεν ἡ Κύπρος ἐνεργότατα δι' ἐπιλέκτων τεκνων αὐτῆς καὶ χειρόγραφα καὶ ἔντυπα ἐν Ἐνετίᾳ, ἐκδοθέντα συγγράμματα ἀπεκάλυπτον τὸν ἐθνικὸν καὶ πατριωτικὸν ὀργασμὸν ὅστις κατεῖχε πάσας τὰς λαϊκὰς καὶ κληρικὰς τάξεις ἐν Κύπρῳ. Ὅτε ἐξερράγη ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, τὴν Κύπρον διέβαμεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον πατριωτικὸς παροξυσμὸς, ὅστις δὲν διέλαθε τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ὀνειροπολουμένης ἀπ' αἰώνων ἑλληνικῆς Πατρίδος προσήνεγκεν ὁ Κυπριακὸς λαὸς μεγάλην καὶ τελείαν ἑκατόμβην μαρτύρων ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου μέχρι τοῦ ἔσχατου προκρίτου, ἐνῷ μυριὰς ὅλη Κυπρίων ἐδρόμων εἰς τὴν κλασικὴν χώραν καὶ ταχθέντες ὑπὸ τὴν ἀναβαπτισθεισαν ἐν αἵματι καὶ πυρὶ ἐθνικὴν σημαίαν ἠγωνίσθησαν καὶ ἔπεσον ἡρωϊκώτατα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Δημεγέρται τότε δὲν ὑπῆρχον, οὔτε σχολεῖα μεταλαμπαδεύοντα τὸ ἑλληνικὸν φῶς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κυπρίων, ἀλλ' ὡμίλει πρὸς αὐτοὺς ἡ καρδία καὶ ἐβόα τὸ αἷμα των ἐξεγείρουσα τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν αὐτῶν. Ὑπερχίλιοι Κύπριοι ἐθελονταὶ τὸ πλεῖστον ἀγράμματοι ἀγρόται αὐθορμήτως ἀπῆλθον καὶ ἐτάγθησαν ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἐπολέμησαν, κατὰ τὸν τελευταῖον Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ἄνευ ὑδερμίας ἄλλης προτροπῆς ἢ διαγωγίας εἰμὴ ὑπείκοντες εἰς τὴν σθεναρὰν φωνὴν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως αὐτῶν.

Οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὁ Κυπριακὸς λαὸς καθ' ἅπαντα τὸν μακραίωνα ἐθνικὸν βίον του καὶ ὑπὸ τὸ κράτος δεινοτάτων συμφορῶν καὶ περιπετειῶν ἐπελάθετο τῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεώς του οὐδ' ἀπέβαλέ ποτε τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ὑπὸ τὴν φιλελευθέραν ἀγγλικὴν διακυβέρνησιν νὰ μὴ διαδηλώσῃ σφοδρῶς καὶ θερμῶς τοὺς ἐθνικοὺς του πόθους καὶ διακηρύξῃ αὐτοὺς ἐν ἁλαλαγμῷ καὶ βοῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν πεπολισμένον κόσμον ; Ἡ ἰδιοτελὴς καὶ ψυδαία δημαγωγία δημεγερτῶν ἐξ ἐπαγγέλματος οὐδέποτε παρήγαγεν οὕτω λαμπρὰ καὶ μεγάλα ἀποτελέσματα, πολλὴ δὲ ἄγνοια τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ ἐπέτρεπε τηλικαύτην παρανόησιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων.

Εὐτυχῶς οἱ γνησίως ἐκπροσωποῦντες παρ' ἡμῖν τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς βρεττανικὸν ἔθνος, εὐγενεῖς καὶ αὐτοὶ καὶ μεγαλόφρονες ἀνωμολόγησαν μετὰ παρρησίας καὶ εἰλικρινείας εὐπατριδῶν τὴν γνησιότητα τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων καὶ ἀνεκήρυξαν φυσικοὺς καὶ δικαίους τοὺς ἐθνικοὺς πόθους αὐτῶν.

Δυνάμεθα ὅθεν νὰ παρίδωμεν τοὺς εὐαρίθμους μικραγγλοῦς (jingoes) τοὺς μετροῦντας τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας καὶ μὴ δυνηθέντας νὰ ἐξαρθῶσιν εἰς τὸ ἱστορικὸν, τὸ πνεῦματικὸν καὶ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΣ ΕΝΔΕΙΑ

Λυπούμεθα ἀποκαλύπτοντες ἀπίστευτον ἔνδειαν γνώσεων καὶ μαθήσεως περὶ θεμάτων κοινῶν καὶ προσιτῶν σήμερον εἰς παῖδας παντοπωλείων παρ' ἀνθρώποις ἀξιοῦσιν ὅπως διαφωτίζωσι καὶ ποδηγετῶσι τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ σπουδαίων καὶ μεγάλων ζητημάτων.

Μετὰ τὸν «*Παραπεδιαῖον*» ἀτάκτως καταλιπόντα τὸ πεδίον τῆς συζητήσεως, τὴν αὐτὴν ἐτράπη ὁδὸν καὶ ἡ σύνταξις τῆς «*Ἐλευθερίας*». Ἐκ πλάνης ἴσως εὐλόγου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον ὑπωπτεύσαμεν τὸν κ. *Ν. Χρυσαφίνην* καὶ ἀνεμείναμεν τὴν ἱπποτικὴν ἀποκάλυψιν καὶ ὁμολογίαν τοῦ ἀληθοῦς συντάκτου τῶν ἄρθρων ἐκείνων δι' ὧν ὑπεστηρίζετο ἐπὶ βλάβῃ τῆς χώρας παράδοξος ἰσχυρισμὸς καθ' ὃν ἡ Κύπρος ὤφειλε νὰ ἐκταβάλῃ τὰ ἐτήσια ἐπιδόματα τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου. Ἐκακίσαμεν μετ' ἀγανακτήσεως τὸν γράφοντα τοιαῦτα καὶ ἐπιμενόμεν κακίζοντες αὐτὸν, πολὺ ὅμως λυπούμεθα ἂν ἀδίκως ἀπέδομεν αὐτὰ εἰς ἀθῶον καὶ ἀμέτοχον, ὡς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς, ὅτι ἐπλανήθημεν ἀποδόντες αὐτὰ εἰς τὸν κ. Ν. Χρυσαφίνην. Ἂς ἔχῃ τοὐλάχιστον τὸ φάρρος τῆς γνώμης του καὶ ἂς ἀποκαλύψῃ ἑαυτὸν εἰς τὸ κοινὸν ὁ ἀληθὴς συντάκτης αὐτῶν, ἵνα μὴ αἱ ἴδιαι ἁμαρτίαι ἐπιρρίπτωνται ἐπὶ ἀθῴων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν μετὰ τοῦ «Παραπεδιαίου» λοιπὸν τροπον διὰ μιᾶς συγκεχυμένης ἀνακεφαλαιώσεως ἀστηρίκτων καὶ ἀνεμωλίων ἐπιχειρημάτων καὶ ψευδῶν αἰτιάσεων ἐπεχειρησεν ἡ σύνταξις τῆς «Ἐλευθερίας» νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀτιστευτον ἔνδειαν εἰς ἣν περιέστη κατὰ τὴν ὅλως ἀτυχῆ δι' αὐτὴν συζήτησιν. Καὶ αὐτὸ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἐπεσφράγισε διὰ συλλεγισμοῦ ἀτυχέστατου. Ὑπεδείξαμεν τὴν σφόδρα κυμαινομένην διαφορὰν τῶν τιμῶν τῶν φυσικῶν προϊόντων καὶ μάλιστα τῶν σιτηρῶν, ἐφ' ὧν ἀδύνατον ἦτο νὰ βασισθῇ ἀσφαλῶς τὸ δανειστικὸν ταμεῖον ἄνευ γενναίου ἐτησίου τόκου, ἀντὶ τῶν εἰς χρυσὸν δανείων αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἀναίρεσιν προεβαλεν ἀστειότατον ἐπιχείρημα τὴν ὑπόθεσιν καθ' ἣν ὁ γεωργὸς ἕνεκα ὀλιγοετηρίας δὲν θὰ συνεκόμιζεν οὔτε τὸν δεδανεισμένον σπόρον(!)

Ὁ συλλογισμὸς οὗτος ὁμοιάζει πρὸς τὴν παραίνεσιν νὰ μὴ διερχώμεθα ξύλον τινα, διότι ἔπεσέ ποτε κατ' αὐτὴν κέραμος καὶ ἐφόνευσε διαβάτην, ἢ νὰ παύσωμεν ναυτιλλόμενοι διότι κοπεντίζονται σκάφη. Στερούμεθα χώρου ὅπως ἀναπτύξωμεν τὰς παραδεδεγμένας πιθανότητας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐματαιοπονεῖτο μεν, διότι καὶ ἐσα μέχρι τοῦδε διεφωτίσαμεν τὴν σύντοξιν τῆς «Ἐλευθερίας» ἀρνεῖται νὰ ὁμολογήσῃ καὶ πεισθῇ, περιοριζόμεθα δὲ νὰ τῇ ὑποδείξωμεν καὶ πάλιν ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ γεωργοῦ ἐὰν μειρόωνται διὰ μιᾶς τυχαίας περιπτώσεως ἀφορίας, οὔτε ἐκτάκτου εὐφορίας, ἀλλὰ λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος πολλῶν ἐτῶν, 5—10, καὶ τότε θὰ εὑρίσκουεν ἴσως διὰ τὴν Κύπρον 7—8 ο/ο ἐτήσιον εἰσόδημα καὶ ἐπὶ τοιαύτης βάσεως ἔδει νὰ ὑπολογισθῶσι καὶ τοῦ δανειστικοῦ ταμείου αἱ πρόσοδοι, ἐκ τῶν κυμαινομένων τιμῶν καὶ παραβαλλόμενοι πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν τόκων ἔσοδα τοῦ δανειστικοῦ ταμείου εἰς μετρητά. Ὑπεδείξαμεν φυσικόν τινα νόμον καὶ ἀφίεμεν εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ ἀναγνώστου νὰ ἐξηγῇ δι' αὐτοῦ τὰ φαινόμενα, καὶ ἐσάκις ταῦτα παρέχουσι πὴν ἐντύπωσιν ἐξαιρέσεως τοῦ νόμου τούτου Εἰς τὸν νόμον τῆς βαρύτητος φαίνεται ὅτι ἀντιστατατεῖται τὸ ἀνιπτάμενον ἀερόστατον, ἐντεῦτεις ἡ ἀνύψωσις αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς τὸν νόμον τοῦτον Ἐπιτρέπεται εἰς ποτίδια νὰ ἐκπλήσσωνται διὰ τοῦτο, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς ὡρίμους τὴν ἡλικίαν καὶ ἔχοντας ἀξιώσεις παιδείας καὶ μορφώσεως.

ΜΑΥΡΑΙ ΠΡΟΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Ὀρύεται κλαυθμηρῶς ὁ παράσιτος ἀνθρωποπίθηκος τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας ὑπὸ μαύρων προαισθήσεων κατατρυχόμενος, ὡς τινα ἑρπετὰ καὶ τετράποδα ὀϊζουσης εὐαισθησίας, προαισθανόμενα ἐπικειμένην θεομηνίαν καὶ βάλλοντα ὠρυγὰς καὶ συριγμοὺς τρόμου καὶ φόβου.

Οἱ νόμοι, ἡ τάξις, ἰδοὺ οἱ ἐφιάλται οἱ ἀποτινύοντες τὸν εἰθισμένον εἰς πᾶσαν παρανομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ἐκμεταλλευόμενον τὰ κοινὰ ὅτε μὲν διὰ τῆς χυδαιοτάτης ὀχλαγωγίας ὅτε δὲ διὰ κυβερνητικῆς καὶ παρανόμου προστασίας ἐπὶ θυσίᾳ τῶν ἱερωτέρων καὶ ὁσιωτέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χώρας

Ἐπὶ 20 περίπου ἔτη διεχειρίσθη τὰ σχολεῖα ἀνεξελέγκτως περιαγαγὼν αὐτὰ εἰς ἀθλιότητα καὶ παρὰ τοὺς κοινοτικοὺς κανονισμοὺς οὐδέποτε προσεκλήθη ὁ λαὸς ὅπως ἐξασκήσῃ τὰ κοινοτικὰ δικαιώματά του ἐγκατεστάθη καὶ ἐμισθοδοτήθη παρανόμως εἰς τὸ Δημαρχεῖον Λευκωσίας ὑπο τῆς Κυβερνήσεως δίκην τυράννου καὶ ἐπὶ δεκατέσσαρα ὅλα ἔτη ὁ λαὸς τῆς Λευκωσίας ἐστερήθη τῶν ἐκλογικῶν του δικαιωμάτων δυνάμει τοῦ περὶ Δημοτ. Συμβουλίου Νόμου τοῦ 1885, καὶ ὁ οὗτω ἀναιδῶς καὶ θρασέως καταπατήσας πάντα τὰ λαϊκὰ δικαιώματα καὶ περιφρονήσας ὡς ἀγέλην δούλων καὶ ἀνδραπόδων ἐπὶ δύο δεκαδας ἐτῶν τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα κόπτεται σήμερον ὑπὲρ των καταπατουμένων ὄθεν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ἀκριβῶς διότι τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀνεγνωρίσθησαν διὰ νόμου καὶ προσκαλεῖται οὗτος νὰ ἐξασκήσῃ ἐν εὐκοσμίᾳ καὶ ταξει ἁρμοζούσῃ εἰς εὐνομουμένας καὶ πεπολιτισμένας κοινωνίας.

Ἐφόσον ὁ λαὸς ἐστερεῖτο των δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἠναγκάζετο ὑπὸ τῆς τρομοκρατίας νὰ ἀνέχηται τὴν ἐπονείδιστον συναλλαγὴν τῆς ἀπεμπολήσεως των ὑψίστων καὶ μεγίστων ἰδεωδῶν καὶ συμφερόντων αὐτοῦ, ἐπετρέπετο εἰς τὸν ἀνθρωποπίθηκον παράσιτον νὰ τρέφηται δαπάναις καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κοινοῦ καὶ νὰ κορυβαντιᾷ μετὰ τῶν ὁμοίων του ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ὅτε ὅμως ὁ λαὸς ἐξηγέρθη καὶ διεξεδίκησε τὰ δικαιώματά του καὶ ἐξήκασεν αὐτὰ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος, ἐσάρωσεν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἀκηνῆς τοὺς πολιτικοὺς σαλτιμπάγκους καὶ ἀπέσεισε τοὺς βαρεῖς ἐφιάλτας ἀπὸ τῶν στέρνων αὐτοῦ καὶ οὕτω ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ καὶ παρασταθῇ ἐνώπιον τῶν κρατούντων ὑπερήφανος καὶ ἐπιβλητικὸς ἐν τῷ δικαίῳ του καὶ νὰ γένηται ἀκουστὴ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐπιτακτικὴ φωνή του.

Ἐπὶ ὀκτὼ ἤδη ἔτη κατεπατοῦνται τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι καὶ μία εὐάριθμος ὅμως ἐκμεταλλεύσασα ὧν μετὰ δρακὸς ρασοφόρων πειρῶνται ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτὸν προαιώνια δικαιώματα πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πρωθιεράρχου καὶ ἐθνάρχου του, καὶ ἀπὸ τῶν τάξεων τῶν ἐκμεταλλευτῶν τούτων, διὰ τοῦ ἀναιδεστάτου καὶ θρασυτάτου ἀνθρωποπιθήκου, κόπτονται ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων ὄθεν λαϊκῶν δικαιωμάτων !

Δὲν κλαίεις, Θεραΐτα, τὰ λαϊκὰ δικαιώματα, ἅτινα προσέλαβον ἰσχὺν νόμου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀπέλασιν ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας ὑπὸ τὸ λαϊκὸν φραγγέλιον, ὅπερ θὰ κατενέγκῃ ὁ λαὸς ραγδαίως ἐπὶ τῆς θεραιτικῆς ράχεως τοῦ κοινωνικοῦ καὶ κοινοτικοῦ λυμεῶνος.

Ἀρκεῖ ὁ παράνομος σιτισμὸς ἀπὸ τοῦ δημοτ. ταμείου καὶ ἡ παράτασις τῆς ἀθλιωτάτης καταστάσεως τῆς Λευκωσίας. Πρέπει νὰ ἑτοιμασθῇς ὅπως ζήσῃς, ἂν δύνασαι, ἐντίμως πρᾶγμα δυσχερέστατον, διότι οὐδέποτε καὶ πόρρωθεν εἶδες τὸ θεῖον πρόσωπον τῆς τιμῆς.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀνταποκρίσεις ἐκ Κων/πόλεως πρὸς ἀττικὰς ἐφημερίδας διαλαμβάνουσι τὰς ἑπομένας πληροφορίας περὶ τῶν νέων ἐν Φαναρίῳ ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ι. Συνόδου τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἀνεγνώσθησαν δυο γράμματα τῆς Κυπριακῆς Συνόδου καὶ ἐν τοῦ Μητροπολ. Ἀγχιάλου. Καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Κύπρου καὶ ὁ Μητροπολίτης Ἀγχιάλου διισχυρίζονται ὅτι ἐνθεν νέαν ἔλαβε τὸ ζήτημα φάσιν μετὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν ἀτόμων τινῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἡ Ἱ. Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὰ γράμματα ταῦτα ἀπεφάσισεν ἵνα σταλῇ τηλεγράφημα πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλεξανδρείας περὶ κοινῆς συνεννοήσεως τῶν Πατριαρχείων πρὸς ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὸν κλῆρον αὐτῆς. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐνέκρινεν, ἵνα τηλεγραφικῶς παρακληθωσι τὰ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ὅπως τηλεγραφικῶς ἐπίσης διαβιβάσωσι τὴν ἐπὶ τοιαύτης λύσεως τοῦ ζητήματος γνώμην αὐτῶν.

Εἰς τοὺς φαναριωτικοὺς κύκλους ὡς ὑποψήφιοι φέρονται διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῆς Κύπρου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πελαγωνείας Ἰωακείμ, ὅστις ὅμως ἐδήλωσεν ὡρισμένως, ὅτι ἀποκρούει τὴν ὑποψηφιότητα, καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος καὶ ὁ **Ἀγχιάλου κ. Βασίλειος.**

Ἡ Ἱ. Σύνοδος θέλουσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐξουδετερώσῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην περιπλοκὴν το

ΣΤΟΝ ΧΑΡΟ

Ἀφιεροῦται τῇ Δεσποσύνῃ ROSE PRINCE

Φονιά, πῶς δὲν σπλαχνίσθηκες τὴν πικραμμένη μάνα
Κι' ἐκτύπησες τὸν Τσάρλη της μὲ χέρι φονικὸ
Σὰν ἤκουε 'στὸν ὕπνο του τοῦ γάμου τὴν καμπάνα
Καὶ τὴν μνηστή του κύτταζε μ' ἔνδυμα νυμφικό ;...

Γιατὶ νὰ σβύσῃς πρόωρα τὰ γαλανά του μάτια
Ποῦ τῆς ψυχῆς του σκόρπιζαν τὴν ἄδολη φωτιὰ
Κι' ἐλάμπανε σὰν τοὐρανοῦ τὰ γαλανὰ παλάτια
Καὶ μέσα των βασίλευε τῆς Ρόζας ἡ ματιά ;...

Σκληρέ, γιατὶ δὲν κύτταξες πῶς τὰ χρυσᾶ μαλλιά του
Ἀκόμα δὲν τ' ἀσήμωσεν ὁ Χρόνος μ' ἀπονιὰ
Καὶ πρὶν νὰ χτίσῃ, τὸ ξωχό, τὴν ὥμορφη φωλιά του
Τὰ βλέφαρά του σκέπασες μὲ μαύρη σκοτεινιά ;...

Ἄχ !... χθὲς ἀκόμα μοὔλεγε δυὸ στίχους νὰ τοῦ γράψω
Αὔριον ποῦ τοὺς γάμους του θὰ κάμῃ μὲ χαρὰ
Καὶ σήμερα... 'στὸν τάφο του πηγαίνω νὰ τὸν κλάψω
Γιατὶ γιὰ Νύμφη τοὔβαλαν μιὰ πλάκα παγερά !..

Χάρε, πῶς δὲν λυπήθηκες τοῦ γάμου τὰ στεφάνια
Ποῦ τόσα χρόνια τἄπλεκαν μ' ὀνείρατα λευκὰ
Καὶ μιὰ στιγμὴ τὰ μάρανες μ' ὁλόμαυρην ὀρφάνια
Κι' ἐκρέμασες 'στὸν τόπο των στεφάνια νεκρικά ;...

Καὶ Σύ, Θεέ μου... μὰ γιὰ Σὲ δὲν πρέπει νὰ μιλήσω
Γιατὶ σὰν βλέπω νὰ χτυπᾷς τ' ἀθῶα Σου παιδιὰ
Μὲ τὴν θλιμμένη Μοῦσα μου μπορεῖ νὰ βλασφημήσω
Καὶ νὰ Σοῦ κράξω μὲ λυγμούς : Δὲν ἔχεις, Σύ, καρδιά ;...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΟΣ

συμβουλευτικὴν ψῆφον καὶ οὐδὲν πλέον· ἄλλως ἡ Κυπριακὴ Σφῶδος εἶχεν εἰδοποιήσει ἐγκαίρως τὸν Μ Ἀρμοστὴν περὶ τῆς καθόδου τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων, ὥστε ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διατελεῖ ἐν τάξει ἀπέναντι τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως;

Ὁ πρεσβευτὴς ἀπαντῶν μετὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐρώτησιν εἶπεν ὅτι **ἂς ἀποφασίσωσι πρῶτον ἐν ὁμονοίᾳ τὰ τρία Πατριαρχεῖα** καὶ τότε καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ συντρέξῃ εἰς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ ζητήματος.'

---

* Σ. Σ. Διπλωματικὸς τρόπος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ὀχληρᾶς ἐπισκέψεως.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ Λευκωσίας ἀπὸ τῆς μεταθέσεως ἐν αὐτῷ τοῦ νέου Προέδρου κ. **Χόλμς** χωρεῖ μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος περὶ τὴν διεκπεράτωσιν τῶν κατακλυζουσῶν αὐτὸ τέως ἐκ-ρέμων ὑποθέσεων, καὶ ἐντὸς δύο μόλις μηνῶν ἐξεδικάσθησαν ἢ συνεβιβάσθησαν περὶ τὰς 100—120 ὑποθέσεις, μναδικὸν ἴσως γεγονὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ.

Ὁ ἐντ. Πρόεδρος περὶ πάντα ἐδικαίωσε τὰς ἀρίστας τῆς Ἐπαρχίας ταύτης προσδοκίας καταστήσας ἐνήμερον τὸ πολυασχολώτατον ἐν τῇ νήσῳ Δικαστήριον διὰ συνεπόνου καὶ πεφωτισμένης ἐργασίας μετὰ παντὸς τοῦ ὑπ' αὐτὸν προσωπικοῦ

***

ΣΥΖΥΓΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ Ὁ ἐν Φρενάρῳ διδάσκαλος **Ἰωάννης Χαππέσης** ἐγένετο τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ ἀτυχὴς ἥρως δράματος, οὗτινος τὸ θέμα θὰ ἐδανείσθη ἐκ μυθιστορημάτων, ἅτινα ἀπλήστως ἀνεγίνωσκεν Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερησίας διδασκαλίας του προσεκάλεσε τὴν νεόγαμο ἔτι σύζυγόν του νὰ ἐξέλθωσιν εἰς περίπατον καὶ προυχώρησαν μέχρι τινὸς λεκανώματος ἐξωθι τοῦ χωρίου πλήρους ὕδατος κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους. Ἡ νεαρὰ σύζυγος ἀνύποπτος παρὰ τὸ χεῖλος ἱσταμένη ἔβλλε λιθάρια ὀλ σθαίνοντα καὶ μεταπηδῶντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων, ὅτε ὑπὸ βιαίας ὄπισθεν ὠθήσεως ἀκουσίως προυχώρησεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ οἱ πόδες της ἐβυθίσθησαν ἐν τῷ πηλῷ μέχρι τῶν ἀστραγάλων, ἐφ' ᾧ καὶ παρεπονήθη πρὸς τὸν σύζυγόν της διὰ τὴν ἀστειότητα. Ἐκεῖνος δὲ τότε προυχώρησε πρὸς τὸ ὕδωρ μέχρι οὗ ἐβυθίσθη καὶ αὐτὸς μέχρι τῶν ἀστραγάλων λέγων δ.τι ἔπαθε δὲν εἶναι τ'ποτε πρὸς ὅσα μέλλει νὰ πάθῃ καὶ ἐξάγει πελύκροτον πρὸ τοῦ ὁποίου περίτρομος ἡ νεαρὰ γυνὴ τρέπεται εἰς φυγὴν ἐνῶ πυροβολεῖ κατ' αὐτῆς ὄπισθεν ὁ σύζυγός της καὶ πληγώνει αὐτὴν βαρέως τρίς. Ἰδὼν αὐτὴν πεσοῦσαν ἀναίσθητον, ἔστρεψε τὸ στόμιον τοῦ πολυκρότου καθ' ἑαυτοῦ ἐν μανικῇ παραφορᾷ καὶ ἐκκενοῖ τὰς ὑπολειπομένας τρεῖς σφαίρας κατὰ τοῦ στήθους τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πίπτει νεκρός.

Οἱ συνεχεῖς φονικοὶ κρότοι ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὰ πέριξ ἐργαζομένων χωρικῶν οἵτινες ἔσπευσαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ αἱματηροῦ δράματος καὶ κατάπληκτοι ὑπὸ φρικαλέου θεάματος ἀνέλαβον τὴν ἡμιθανῆ γυναῖκα καὶ τὸν θερμὸν ἔτι καὶ τὸν τελευταῖον ἐπιθανάτιον ρόγχον ἀφιέντα σύζυγόν της.

Ὁ ἥρως τοῦ φρικαλέου δράματος ἐτύγχανεν υἱὸς εὐπόρου μέλους τῆς κοινότητος Κώμη Κηπίρ, δολοφονηθέντος πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, νυμφευθεὶς τὸν π Αὔγουστον, φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ παίδων ἦτο πως ἀνισόρροπος, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἐν Λευκωσίᾳ ἀρχαῖοι συμμαθηταί του, καὶ ἡ ἀνισορροπία αὕτη ἐπετάθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του ἐκδηλωθεῖσα καὶ ὑπὸ μορφὴν ζηλοτυπίας, ὅλως ἀδίκως, κατὰ τῆς ἀθώας καὶ νεαρᾶς συζύγου του, φαίνεται δὲ ὅτι ἐπέτεινε τὴν διατάραξιν ἡ μέχρι πάθους ἀνάγνωσις μυθιστορημάτων, ἐξ ὧν πιθανώτατα ἐδανείσθη τὸ θέμα καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ δράματος. Τὸ ὀλέθριον περίστροφον εἶχεν ἀγοράσει 10—12 ἡμέρας πρὸ τοῦ φονικοῦ δράματος.

***

ΑΓΓΛΟΚΥΠΡΙΟΣ ἀληθὴς, ἐναρμονίως συνδυάζων τὰς ἐθνικὰς ἀρετάς του πρὸς τὰς τῶν θετῶν συμπολιτῶν του Κυπρίων ἐν τῇ ὡραίᾳ χώρᾳ τῶν ὁποίων εἶδε τὸ φῶς ὁ **Κάρολος Τῶρνερ**, ἀγαπητὸς καὶ συμπαθὴς πρὸς πάντας διὰ τὸ καλοκάγαθον καὶ ἀπροσποίητον καὶ εἰλικρινὲς ἦθός του παρεῖχεν ὡραίαν καὶ συμπαθῆ εἰκόνα Κυπρίου βρεττανοῦ ἀρομοιωθέντος πρὸς τὸ ἰθαγενὲς Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου μόλις διεκρίνετο διὰ τῆς πυρροξάνθου κόμης καὶ τῶν γλαυκῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ἡ τοῖς πᾶσι συμπαθὴς αὕτη ὕπαρξις ἐξέλιπε τῇ π. Κυριακῇ ἐκπνεύσασα ἐν Βαρωσίοις θανασίμως προσβληθεῖσα ὑπὸ κακοήθους ἑλώδους πυρετοῦ,

Ὁ πολύκλαυστος νέος ἦν ἀπόπεντε περίπου ἐπόπτης τῶν ἐν Μεσαρέᾳ ἀρδευτικῶν δεξαμενῶν, ὅθεν ἔσχε καὶ τὸ θανάσιμον μίασμα, μονογενὴς δὲ υἱὸς καὶ προστάτης ὀρφανῆς πατρὸς οἰκογενείας ἐν Λάρνακι κατοικούσης τοῦθ' ὅπερ τὸν πρόωρον θανάτων του καθιστᾷ θλιβερώτερον καὶ πικρότερον.

***

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ Συμβούλιον συνεδρίασε τῇ π. Τρίτῃ, παρακαθημένων εἰς αὐτὸ καὶ τῶν μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου ἰθαγενῶν μελῶν τοῦ Παν ιερωτ. Μητροπολ. Κιτίου, καὶ τῶν Βουλευτῶν κ. **Θ. Θεοδότου** καὶ **Σιεφκὲτ Ἐφ.**

***

Ὁ ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΚΑΔΙΣ Νουμὰν Ἐφ. ἐκ Τριπόλεως τῆς Συρίας ἐνθάδε μετατεθεὶς ἀφίκετο τῷ π. Σαββάτῳ γενόμενος δεκτὸς παρὰ πάντων τῶν προκρίτων τῆς Μουσουλμανικῆς κοινότητος. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος καὶ σπουδάσας ἐκεῖ εἰς τὰς ἀνωτέρας Μωαμεθανικὰς Σχολὰς κέκτηται ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν.

Ὁ προκάτοχος τοῦ Νουρῆ Ἐφ. διωρίσθη Καδῆς ἐν Χρυσοπόλει (Σκούταρι).

***

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ ἐκ Χρυσοχοῦ κάλλιστος νέος κ. Νικόλ . Παπαδόπουλος ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην καὶ σεμνὴν Λευκωσιάτιδα Δεσποινίδα Μαρίαν Σ. Κοντοπούλου. Εἰς ἀμφοτέρους εὐχόμεθα φαιδρὸν τὸν χρόνον τῆς μνηστείας καὶ ταχείαν τὴν στέψιν.

***

ΟΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ἔκαμαν τὴν πρακτικὴν ἐμφάνισίν των ἐν Λευκωσίᾳ τὴν νύκτα τῆς π. Κυριακῆς, διότι τὰ μαρμάρινα κατώφλια τῆς ἐξωθύρας 8—10 οἰκιῶν Κιτιακῶν καὶ Κυρηνειακῶν εὑρέθησαν τέθραυσμένα καὶ ἐρριμμένα μακρὰν τῶν θυρῶν. Πῶς ἄλλως δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν οἱ ἀμερόληπτοι οὗτοι κακοποιοὶ εἰμὴ ὡς ἀνεξάρτητοι, ἀποτελοῦντες τὸν πυρῆνα τοῦ κυοφορουμένου πάντοτε ἀνεξαρτήτου κόμματος;

***

ΤΑΣ ΑΓΑΘΑΣ καὶ κοινωφελεῖς ὑπηρεσίας τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ Τραχωνίου εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ἀναγνωρίζουσι πάντες οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων, ἐσφαλμένως ἀνακοινωθέντος ὅτι ὁ Μουχτάρης Βώνης δὲν μετεῖχε τῆς κοινῆς ταύτης ἀναγνωρίσεως, ὑπογράψας μάλιστα καὶ εὐχαριστήριον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σιδηροδρόμου.

***

Ὁ κ. ΙΑΚ. Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ἐπιμελέστατος καὶ χρηστοθέστατος φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς μετέσχεν ὡς κιθαριστὴς φιλανθρωπικῆς συναυλίας ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐπεσπάσατο τὰ χειροκροτήματα τοῦ πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Ποιούμεθα μνείαν τοῦ γεγονότος, διότι τὴν κιθάραν ἐδιδάχθη ὁ μόλλιστος νέος παρὰ τοῦ κ. Ἰ. Οἰκονομάκου ἐν τῷ Μουσικῷ Ὁμίλῳ τοῦ Ἀμαγνωστηρίου **«Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ»**.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τὴν πνευματικὴν ἑορτὴν ἐπανηγύρισαν λαμπρῶς τὰ ἑλληνικὰ κοινοτικὰ Σχολεῖα τῇ π. Τετάρτῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου, ἣν εἶχε πληρώσει πυκνότατον ἀκροατήριον ἐκ φιλομούσων οἰκογενειῶν παρὰ τὴν ἐπαρατοῦτων κακοκαιρίαν καὶ τὸν κατακλύζοντα τὰς ὁδοὺς τῆς Λευκωσίας βόρβορον.

Φιλοκάλως καὶ πλουσίως διὰ σημαιῶν καὶ σημάτων καὶ εἰκόνων ἐθνικῶν διακεκοσμημένη ἡ εὐρεῖα αἴθουσα παρεῖχε θέαμα λαμπρὸν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ διακόσμου τούτου καὶ τοῦ πλήθους εἶπε τὸν παντγυρικὸν ὁ εὐπαίδευτος διευθυντὴς τῶν δύο ἀστικῶν Σχολῶν κ. Χ. Μαρκαθεύτης ἀναπτύξας τὸ περὶ σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἰδίᾳ κληρονομικότητος θέμα μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας παιδαγωγικοῦ, οἷον ἀπαιτεῖ σήμερον ἡ ἀληθὴς καὶ ὑγιὴς καὶ ἐθνωφελὴς δημοτικὴ παίδευσις.

Μετὰ τὴν ἐμβριθῆ καὶ ἀδρὰν ὁμιλίαν, ὁ μικρὸς μαθητικὸς κόσμος ὅτε ἄρχετο καὶ ὁ θῆλυς ἐπεδείξαντο τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν συγκομιδὴν ἣν ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς σπορᾶς ἀγαθῶν καὶ φιλοτίμων σπορέων, τῶν κ. κ. διδασκαλισσῶν καὶ διδασκάλων, ἣν πάντες εὗρον ἀντάξιαν τῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν ἀξιεπαίνων κόπων τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ.

Τῇ π. Πέμπτῃ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Λεμησσοῦ ὁ αἰφνίδιος ἐκ συγκοπῆς θάνατος τοῦ

ΝΕΑΡΧΟΥ Θ. ΡΩΣΣΙΔΟΥ

πρεσβυτάτου μέλους τῆς τετιμημένης ἀδελφικῆς τριάδος τῆς γνωστῆς προκρίτου οἰκογενείας τῆς πόλεως ἐκείνης. Ἡ θλιβερὰ ἀγγελία προὐξένησε καὶ παρ' ἡμῖν γενικὴν θλῖψιν καὶ σωματεῖα καὶ ἰδιῶται ἔσπευσαν νὰ ἐκφράσωσι τηλεγραφικῶς βαθέα καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οὕτω ἀλγεινῶς δοκιμαθέντας ἀδελφοὺς καὶ τὰ τέκνα τοῦ μεταστάντος, διότι ὁ μακαριστὸς ἀνὴρ ἀπήλαυε γενικῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ὡς τιμιώτατος ἔμπορος, ὡς χρηστότατος πολίτης καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, καὶ ἐξοχὴν δὲ φιλάνθρωπος καὶ μετὰ φιλοπάτριδος μερίμνης ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν κοινωνικῶν πραγμάτων γενόμενος εὐεργετικώτατος εἰς τὴν Λεμησσὸν κοινωνίαν καὶ συνεχίσας τὸ ἔργον τῆς πολυκλαύστου συζύγου, προηγηθείσης αὐτοῦ εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Νοερῶς προσερχόμενοι παρὰ τὸν νεοσκαφῆ τάφον προσφιλοῦς φίλου καὶ συναγωνιστοῦ σπένδομεν θερμὸν δάκρυ καὶ φαίνομεν τιμῆς ἄνθη ἐπ' αὐτοῦ, ἐπικαλούμενοι ἵνα ὁ ὕψιστος αὐτὸν μὲν κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, παράσχῃ δὲ παρηγορίαν εἰς τοὺς ἀπαρηγορήτους ἀδελφοὺς καὶ στήριγμα εἰς τὰ ἀπορφανοθέντα τέκνα του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὴν ἰσόθεον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν καὶ ὀφθαλμίατρον κ. **Κωνστ. Π. Παπαδόπουλον**, δι' ἐπιτυχοῦς ἐγχειρίσεως ἀποδόντα μοι τὸ φῶς εἰς τὸν ἕτερον ἀπὸ τριετίας τυφλὸν ὀφθαλμόν μου.

Ἐν Λευκάροις
τῇ 28 Ἰανουαρίου 1908.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα
Στυλ. Ζ. Τσάρη.

Ἐκφράζω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας καὶ τὴν μεγίστην ἐκτίμησίν μου πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ ἀξιοτ. ἰατροῦ καὶ ὀφθαλμιάτρου ἐν Λευκωσίᾳ κ. **Κωνστ. Π. Παπάδοπούλου** ἀποδόντος τὸ φῶς πλήρες εἰς τὴν θείαν μου κυρίαν Στυλ. Ζ. Τσάρη.

Ἐν Ἄνω Λευκάρις
τῇ 28 Ἰανουρίου 1908.

Μιχ. Κ. Χρυσοχοῦ.

Κύριε Συντάκτα,

Πρὸς τὸν ἀξιότ. ἰατρὸν κ. **Εὐέλθ. Γλυκὺν** σώσαντα τὴν σύζυγόν μου ἀπὸ κινδυνωδεστάτης δυστοκίας ἀδυνατῶ νὰ διερμηνεύσω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ λέξεων.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 30 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ εὐγνωμονῶν σύζυγος
Πέτρος Σαββίδης.

Καθῆκον μας ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ἐκ Κ. Λακατάμιας κ. Νικηφόρον Κωνσταντίνου οἰκοδόμον ὅστις μετὰ μεγίστης εὐσηνειδησίας ᾠκοδόμησε τὴν σχολὴν τοῦ χωρίου μας ἣν εἴχομεν δώσει εἰς αὐτὸν ἐργολαβίαν, μὴ φεισθεὶς καὶ περισσοτέρου κόπου τοῦ μεταξύ μας εὑρισκομένου συμβολαίου.

Ἀστρομερίτης 25/7/2/08

Παπᾶ Γεώργιος Πρωτοπαπᾶς
Πρόεδρος
Γ. Λουκαΐδης Μουχτάρης
Ἀθ. Χ. Χριστοδούλου
Κ. Μαυρομμάτης
Γ. Εὐθυμίου
Ἀρ. χ'' Κυριακοῦ
Σχολικὴ Ἐπιτροπεία.

Ἐπιβεβλημένον καθῆκον θεωρῶ, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν διπλωματοῦχον μαΐαν κ. Μαρίναν Πιπίνου ἥτις ἐγκατασταθεῖσα ἐνταῦθα πρὸ ἓξ ἤδη μηνῶν καὶ ἐξασκοῦσα τὸ ἐπάγγελμά της, ἔσωσεν ἐκ βαρείας δυστοκίας τὴν σύζυγόν μου

Χρυσόστ. Χριστοφίδης
διδάσκαλος.

Η ΕΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ, ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑ

Τῇ 19)1 Φεβρουαρίου περὶ ὥραν 5 μ.μ. ὅτε ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Πορτογαλλίας ἐπανήρχετο ἐκ Βιλλαβικόζα ἐφ' ἁμάξης εἰς τὰ ἀνάκτορα, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ναυστάθμου προσεβλήθη ὑπὸ ὁμάδος συνωμοτῶν οἵτινες ἔβαλον κατ' αὐτῆς πῦρ δι' ἐπαναληπτικῶν καραβινῶν. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος καὶ ὁ εἰκοσαετὴς διάδοχος Λουδοβίκος Φίλιππος, ἔπεσον νεκροί, ὁ δευτερότοκος δὲ πρίγκηψ Μανουὴλ καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία ἔσχον τραύματα ἀκίνδυνα.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς βασιλοκτονίας, καθόσον ἐξηκριβώθη οὗτος ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἔτι συγχύσεως καὶ ἀμφιβολίας, ἔχει κατὰ πάσας τὰς συμφωνούσας διαδόσεις ὡς ἑξῆς : Ὁλὰς ἐκυκλοτόρει ἐλευθέρως καὶ ἀμέριμνος καὶ ἐχαιρέτισε τὴν ἐμπνασθεῖσαν βασιλικὴν οἰκογένειαν, τῆς ἁμάξης τροχαζούσης ἐλαφρῶς. Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ναυστάθμου τὸ πλῆθος ἦν πυκνότερον, καθ' ἣν στιγμὴν δὲ διέρχεται ἡ ἅμαξα πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀκούεται ἰσχυρὰ συμπυροκρότησις. Πρόσωπα εὐρέως περιβεβλημένα μανδύας ἐξορμῶσιν ἐκ τοῦ πλήθους καὶ ἐν τούτων φέρον στολὴν ποδηλατοδρόμου ἐξάγει πολύκροτον καὶ ἐξ ἀποστάσεως βραχυτάτης πυροβολεῖ κατὰ τῶν Βασιλέων· ὁ Βασιλεὺς ἐγείρεται, κινεῖ τὰς χεῖρας ὡσεὶ θέλων νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἐπαναπίπτει βαρὺς καὶ ἄπνους ἐπὶ τῆς θέσεώς του ἐνῷ ἐκρέει πολὺ αἷμα ἐκ τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στόματός του· ἕτερος ἐκ τῶν συνωμοτῶν ἐξάγει ὅπλον ἐπαναληπτικὸν, ὅπερ ἔφερε κεκρυμμένον ὑπὸ τὸν μανδύαν, πυροβολεῖ δὶς καὶ καταβάλλει νεκρὸν τὸν Διάδοχον, ἑτέρα δὲ σφαῖρα πλήττει ἐλαφρῶς τὸν πρίγκιπα Μανουὴλ, ὃν ἡ Βασίλισσα καλύπτει διὰ τοῦ σώματός της ὡς ἄλλη Νιόβη, ὀρθία, μὲ τεταμένους τοὺς βραχίονας καὶ τὸ περιλαίμιον ἔχουσα διάτρητον ὑπὸ σφαιρῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀξιωματικὸς τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας Φίγγελ α καὶ τινα ἀστυνομικὰ ὄργανα ὁρμῶσι μὲ ξίφη γυμνὰ κατὰ τῶν συνωμοτῶν καὶ συνάπτουσι πάλην σφοδρὰν, ἐν ᾧ ἡ βασιλικὴ ἅμαξα ἐν μέσῳ τοῦ πανικοῦ τοῦ πλήθους φρουρουμένη, πολὺ ἀργὰ πλέον, ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ φέρουσα δύο νεκρούς, ἕνα τραυματίαν καὶ μίαν μητέρα κατεσπιλωμένην ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων της, τὴν Βασίλισσαν Ἀμαλίαν. **τὴν δεκάτην τῶν Μουσῶν** ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὴν Πορτογαλλὶς ποιήτρια, τὴν περικαλλεστάτην τό τε σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν θυγατέρα τοῦ Κόμητος τῶν Παρισίων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ναύσταθμον, οὗτινος βαρεῖαι κλείονται ὄπισθεν αἱ πύλαι.

Τραγικώτατη λέγεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ σκηνὴ τῆς συναντήσεως τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Δικτάτορος Φράνκο ἐνώπιον τῶν νεκρῶν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου. Ἡ Βασίλισα ἐκάθητο μεταξὺ τῶν δύο λειψάνων, στηρίζουσα τὴν μίαν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ συζύγου καὶ τὴν ἑτέραν ἐπὶ τῆς τοῦ υἱοῦ. Ὅτε ἐνεφανίσθη ὁ Φράνκο. «Ἰδοὺ τὸ ἔργον σου», ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν ἡ Βασίλισσα ἐγειρομένη καὶ δεικνύουσα τὰ δύο ἄψυχα σώματα .. Ὁ νεαρὸς ἀφ' ἑτέρου Βασιλεὺς νῦν Μανουὴλ, παρὰ πάντα τὰ τραύματά του, ἐπέδειξεν ἀπ' ἀρχῆς ἀπέριττον σιγηλὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ παρουσίᾳ τῆς μητρός του καὶ τοῦ θείου του Δουκὸς τοῦ Ὀπόρτου συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τηρητέας στάσεως τῆς κυβερνήσεως, ἐγερθεὶς εἶπε πρὸς τοὺς ὑπουργούς του : «Κύριοι, ἐνῶ εἰς τὴν πολιτικὴν εἶμαι ἄπειρος. . Ἐμπιστεύομαι εἰς τὴν σύνεσιν Ὑμῶν καὶ τὴν φιλοπατρίαν Ὁ Δοὺξ τοῦ Ὀπόρτου ὑπεστήριξε τότε ὅτι ἠδύνατο νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν Δικτατορίαν χωρὶς νὰ ἐκληφθῇ τοῦτο ὡς ὑποχώρησις πρὸ τῶν στασιαστικῶν στοιχείων. Ὁ Φράνκο ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του μετὰ τῆς ὑποσχέσεως περὶ πάσης ὑποστηρίξεως τῆς Δυναστείας, καὶ ἐσχηματίσθη νέα κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Ἀλπόϊμ ἥτις προέβη εἰς δρακόντεια μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως

Καίτοι παρῆλθεν ἑβδομὰς περίπου ἀπὸ τῆς τραγικῆς βασιλοκτονίας, ὑφίστανται σύγχυσις πολλὴ περὶ τῶν ἐν Πορτογαλλίᾳ συμβάντων καὶ συμβαινόντων. Κατ' ἄλλας μὲν εἰδήσεις, σφοδροτάτη ἐπικρατεῖ λαϊκὴ ἀγανάκτησις κατὰ τοῦ Φράνκο, καὶ οἱ δημοκρατικοὶ ζητοῦσιν αὐτὸν πανταχοῦ ἵνα τὸν φονεύσωσι, κατέφυγε δὲ οὗτος εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀστυνομίας· κατ' ἄλλας ὅμως εἰδήσεις, τῇ 23)ῃ Φεβρουαρίου περιβληθεὶς οὗτος τὴν ἐπίσημον στολήν του διέσχυσε πεζῇ τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης, ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον ἀπὸ τῆς λαϊκῆς ὀργῆς, καὶ ἐπανέκαμψεν ἀβλαβὴς ἐκ τοῦ τρομεροῦ περιπάτου... ἐν ᾧ τὴν πρατεραίαν τὸ πλῆθος εἶχε κακοποιήσει καθ' ὁδὸν τὸν γηραιὸν πατέρα του.

Ἡ κατάστασις ἐν Πορτογαλλίᾳ φαίνεται σχετικῶς ἥσυχος. Κατ' ἀνταποκρίσεις ἐκείθεν ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τηρεῖ σχεδὸν στάσιν ἀδιαφορίας· αἱ πένθιμοι σημαῖαι εἶναι ὀλίγαι καὶ ὀλίγοι μοναρχικοὶ μόνον φέρουσι μέλανας λαιμοδαίτας· τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διαταχθὲν δίμηνον πένθος εἶναι λίαν περιωρισμένον τηρούμενον μόνον ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης τάξεως καὶ τῶν ἐπισήμων. Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ παρουσιάζουσι τὴν συνήθη ὄψιν αὐτῶν, οὐδὲ ὑπάρχει φόβος ταραχῶν κατὰ τὴν κηδείαν».

"Κυπριακὸς Φύλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὅροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἐξάμηνος » » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἐξάμηνος » » 7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ Σελ. 14
Ἐξάμηνον » » 9
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 16
Ἐξάμηνον » » 8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1907

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΕΚΚΛ. ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἐδημοσίευσεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ λήξαντος ἔτους τὰ ἑξῆς:

Τὸ ἀποιχόμενον σωτήριον ἔτος 1907 ὑπῆρξε διὰ τὸν στρατευομένην Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἔτος δοκιμασιῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου αὕτη «πολλὴν ἄθλησιν ὑπέμεινε παθημάτων, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζομένη».

Ἅπαν τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν τοῦτο διάστημα διήνυσεν αὕτη «ἐν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» οὐ μόνον ὑπεραμυνομένη τῶν ἱερῶν δικαίων, ὧν θεματοφύλαξ καὶ φρουρὸς ὑπεύθυνος ἐτάχθη καὶ ἀδιαλείπτως ἀντιμετωπίζουσα τοὺς ἐλλοχεύοντας παντοίους κινδύνους «κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐκ ψευδαδέλφων», ἀλλὰ καὶ «κλαίουσα», νέ. Ραχὴλ, «ἐν ὀρήνῳ καὶ κλαυθμῷ καὶ κοπετῷ πολλῷ» ἐκεῖνα τῶν τέκνων αὐτῆς ἄτινα, ὡς «ἐπιμένοντα τῇ πίστει τεθεμελιωμένα καὶ ἑδραῖα καὶ μὴ μετακινούμενα» μὲν ἀπὸ τῆς πατρῴας εὐσεβείας καὶ τῶν πατρικῶν καὶ προγονικῶν παραδόσεων, τοὺς δὲ «ἀντιλέγοντας ἐλέγχοντα, ἐμπαιγμῶι καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, ἕτερα δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀπέθανον, ὑστερούμενα, θλιβόμενα, κακουχούμενα, ἕως ἄρτι».

Τοῦ ἀμειλίκτου καὶ θεοστυγοῦς τούτου διωγμοῦ «ἄχρι θανάτου» τῶν Ὀρθοδόξων πρωτεργάτης ἐγένετο «περισσῶς ἐμμανόμενος αὐτοῖς «ὁ ἀγνώμων ἐκεῖνος λαός ὃν ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγέννησεν, ὃν διὰ τῆς εὐλογίας τῶν χειρῶν ἐσπαργάνωσεν, ὃν διὰ μέσου μακρῶν καὶ δυσχειμέρων αἰώνων παντοίαις φιλοστόργοις μητρικαῖς φροντίσι περιέθαλψεν, ἐποδηγέτησε, περιεφρούρησε καί, ὅστις ἀπὸ ἡμισείας ἤδη ἑκατονταετηρίδος «ἐγείρας τὴν πτέρναν» κατὰ τῆς εὐεργέτιδος πνευματικῆς αὐτοῦ Μητρὸς καὶ ἀποπειραθεὶς τὴν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ παρεισαγωγὴν καινῶν δαιμονίων, ἀνατρεπτικῶν τοῦ κανονικοῦ καθεστῶτος καὶ μεταιρόντων τὰ αἰώνια ὅρια ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἀστοχήσας δὲ τοῦ ποθουμένου, ἀπέσχισεν ἑαυτὸν, βιαίως, ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ μετετράπη εἰς «διώκτην διώκοντα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ», ἀναφωνοῦσαν ἀληθινῶς μετὰ τοῦ προφήτου «υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δὲ μὲ ἠθέτησαν».

Τοῦ διωγμοῦ τούτου τὸ βάρος ὅλον ἐβάστασαν ἰδιᾳ, ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις, οἱ μὴ ἀκολουθήσαντες αὐτῷ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ δεκακισμύριοι πανοτόκοι, ἔν τε τῇ πίστει καὶ τῷ πολιτισμῷ, ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οἱ ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου τοῦ συνελθόντος πρὸ τριακονταετίας ἐν Βερολίνῳ.

Αἱ πρωτοφανεῖς βιαιοπραγίαι καὶ ἀδικίαι ἄστινας ὁ ἀχαλίνωτος βουλγαρικὸς ὄχλος διέπραξεν, ἀπὸ τῶν μέσων ἤδη τοῦ 1906, κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμυλίᾳ, Ὀρθοδόξων Μητροπόλεων καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὰς ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δι' ὧν οὗτος ἀπεγυμνώθη παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαιώματος, οὐχὶ μόνον δὲν ἐπηνορθώθησαν κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1907, ἀλλὰ καὶ συνεπληρώθησαν, ὑπ' αὐτῆς ταύτης πλέον τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, πρῶτον μὲν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γνωστοῦ περὶ παιδείας νόμου, δι' οὗ ἅπας ὁ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀ. Ρωμυλίᾳ Ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀπεστερήθη τοῦ δι' ἐπισημοτάτης διεθνοῦς Συνθήκης ἀναγνωρισμένου δικαιώματος αὐτοῦ τοῦ διδάσκειν ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, εἶτα δέ, διὰ μακρᾶς σειρᾶς πραξικοπημάτων καὶ αὐθαιρέτων ἀστυνομικῶν, διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν μέτρων, ὑπεδείχθη, σαφῶς καὶ ἀστεριφράστως, αὐτῷ, ὅτι ὤφειλεν οὗτος ἵνα ἀφομοιωθῇ τοῖς κρατοῦσιν, ἀπαρνούμενος τὴν ἐθνικότητα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν Πατέρων αὐτοῦ, ἢ νὰ μετοικήσῃ μακρὰν τῆς γενετείρας γῆς, ἐφ' ἧς εὗρεν αὐτὸν κατὰ τὴν εἰσβολὴν του ὁ σήμερον κυριαρχῶν αὐτῆς ἀλάστωρ λαός, ὁ ἐλπίζων νὰ ἐπιτύχῃ οὕτω τὴν πλήρη ἀπορρόφησίν του Ἀλλ' ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων του· διότι οἱ διωκόμενοι, ἐφαρμόζοντες τὸ τοῦ ψαλμῳδοῦ «ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν», ἀπῆλθον κατὰ μυριάδας, καίπερ ἐπὶ παντελεῖ ὑλικῇ αὐτῶν καταστροφῇ, τῆς χώρας. Ἡ ἄμεσος δὲ σύμπραξις καὶ συνενοχὴ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τοῖς διαδραματισθεῖσι βανδαλισμοῖς, διεπιστώθη πανηγυρικῶς τόσον ἐκ τῶν ὁμολογιῶν πλείστων βουλγάρων πολιτικῶν ἀνδρῶν—ἐν αἷς ὁμολογίαις προεξάρχουσιν αἱ πολύκροτοι ἀποκαλύψεις τοῦ πρώην ἐν Κων) πόλει βουλγάρου διπλωματικοῦ κ. Νάτσεβιτς—καὶ ἐκ τῶν ἀποκαλύψεων ἱκανῶν βουλγαρικῶν δημοσιογρ. ὀργάνων, ὅσον καὶ ἐκ τῶν δηλώσεων αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπισήμου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου τῆς βουλγορικῆς Ἐξαρχίας, ἀτροκαλύπτως ἀνομολογήσαντος ὅτι ἡ ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐξόντωσις τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων τῆς Ἠγεμονίας ἦτο αἰσθήτως ὁ σκοπὸς εἰς ὃν κατέτειναν αἱ σκέψεις καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, καραδοκούσης ἁπλῶς τὴν κατάλληλον πρὸς προγμάτωσιν τοῦ τοιούτου ποθου εὐκαιρίαν.

Ἀλλ' ἡ δρᾶσις τοῦ φονευρνοῦ λαοῦ δὲν περιωρίσθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἠγεμονίας. Ἐπεξετάθη καὶ πέραν τούτων, κατακαλύψασα διὰ τοῦ δικτύου τῶν συμμοριῶν τῆς «Ἐσωτερικῆς Ὀργανώσεως» καὶ τῶν λοιπῶν ἀνορχικῶν κομιτάτων τοὺς Μακεδονικοὺς νομοὺς τῆς Αὐτοκρατορίας. Αἱ δὲ ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων συνεχῶς δημοσιευόμεναι ἐκθέσεις περὶ τῶν δεινοπαθημάτων αὐτῶν τούτων τῶν βουλγαρικῶν πληθυσμῶν, τῶν τρομοκρατουμένων ὑπὸ τῶν συμμοριῶν, αἱ μετ' ἀνηκούστου πωρώσεως ἀφηγήσεις αὐτῶν τούτων τῶν κομιτῶ , αἱ ἀναστηλωθεῖσαι ἐν ταῖς διαφόροις βουλγαρικαῖς ἐφημερίσι, τὰ ἐπὶ πολλῶν ἐκ τῶν φονευθέντων ἢ ζωγρηθέντων λησταρτῶν κατασχεθέντα ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἔγγραφα, αἱ ἀπειλητικαὶ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους πλείστων ὅσων κωμῶν καὶ χωρίων ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομιτῶν ἀπέδειξαν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς δράσεως τῶν συμμοριῶν ἦτο ὁ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ἐκβιασμὸς τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ὀρθοδόξων, πειθαναγκαζομένων νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν τῆς σχισματικῆς Ἐξαρχίας· δι' οὗ μέσου θὰ προελαινετο ἡ ὁδὸς τῆς ὁριστικῆς κατακτήσεως καὶ ἀπορροφήσεως αὐτῶι ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἀδηφαγίας.

* * *

«Κοινωνὸς τῶν παθημάτων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ μακεδονικὸς καὶ ἠπειρωτικὸς Ἑλληνοβλαχικὸς πληθυσμός, «μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενης τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ». Ἐκένωσε καὶ οὗτος, καρτερικῶς καὶ μέχρι τρίγὸς, τὸ ποτήριον τῶν διωγμῶν· ἀλλὰ δὲν ἐκάμφθη, δὲν ἐλιποψύχησε. Αἱ δὲ μεσταὶ ἀγανακτήσεως ἀνυποκρίτου ἀπειράριθμοι διαμαρτυρίαι τῶν διαφόρων ἑλληνοβλαχικῶν Κοινοτήτων, αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καθ' ἅπαν τὸ ἀπειχόμενον ἔτος παρελάσασαι, εἰς ἃς προσετέθησαν καὶ αἱ τῶν πέραν τοῦ Ἰκιανοῦ ἐν τῷ νέῳ Κόσμῳ, ἐγκατεστημένων ὁμαιμόνων αὐτῶν, διέσπασαν, ὡς ἰστὸν ἀράχνης, τὰς συκοφαντίας, τὰς ὁποίας οἱ τεχνηέντως τὸ ζήτημα τοῦτο δημιουργήσαντες εἶχον διασπείρει ἁπανταχοῦ τοῦ κόσμου ὅτι δηλονότι, ὁ Ὀρθόδοξος κλῆρος καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐξασκοῦσι φοβερὰν καὶ ἀνοσίαν πίεσιν ἐπὶ τῶν Ἑλληνοβλάχων, ὅπως καταπνίξωσι τὸν ζωηρὸν πόθον αὐτῶν τοῦ νὰ εἰσαγάγωσιν, ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἐν ταῖς σχολαῖς, τὴν ῥωμουνικὴν γλῶσσαν, ἕνεκα λόγων ἐκτὸς τοῦ θρησκευτικοῦ ἐδάφους κειμένων· καταδείξασαι ὅτι ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν Ἑλληνοβλάχων, ἀδιασπάστως συνηνωμένη, ἀπὸ μακρῶν αἰώνων, μετὰ τῶν λοιπῶν ἑλληνοφώνων ἀδελφῶν αὐτῶν, μετ' ἀποστροφῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἀποκρούει τὴν ρωμουνικὴν προπαγάνδαν χαρακτηρίζουσα τὸ ἔργον αὐτῆς ὡς ξενικὴν ραδιουργίαν, ἐπιζητοῦσαν νὰ ἐνσπείρῃ, χάριν καταχθονίων σκοπῶν, τὴν διχόνοιαν μεταξὺ ὁμαιμόνων βλαχοφώνων καὶ Ἑλληνοφώνων ἀδελφῶν. Διὸ καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ Ἑλληνόβλαχοι τὴν ἀρωγὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῶν ἐνοχλήσεων καὶ τῶν καταπιέσεων τῶν Ρωμουνων, πρὸς οὓς πάντῃ ξένους καὶ ἀσχέτους, ἀπό τε ἐθνικῆς καὶ γλωσσικῆς ἀπόψεως, κηρύττουσιν ἑαυτούς

* * *

Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὑπέρτατον ποιμαντορικὸν καθῆκον ἐπιτελοῦσα, «συστενάζουσα καὶ ωδίνουσα» τοῖς διωκομένοις τέκνοις αὐτῆς οὐ διέλειπε «στηρίζουσα» ταῦτα «ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστώθησαν καὶ παρέλαβον καὶ ἤκουσαν καὶ εἶδον, ἵνα μεθ' ὑπομονῆς τρέχωσι τὸν προκείμενον ἀγῶνα καὶ μὴ κάμωσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐκλυόμεναι» καὶ ὑπεσυμίζουσα αὐτοῖς τὰ προφητικὰ λόγια· «ἔσται ἡ ἰσχὺς (τῶν διωκτῶν) αὐτῶν ὡς καλάμη στυππείου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες· καὶ καταδικασθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων». Ἅμα δὲ, ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτῆς ὡς ἀνωτάτης κανονικῆς Ἀρχῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὀρθοδόξων χριστιανῶν, μὴ δυναμένη νὰ σιγήσῃ ἐνώπιον τῶν διαπραττομένων ἀνηκούστων ἀδικιῶν καὶ βιαιοπραγιῶν, δὲν παρέλειψε νὰ ἀποταθῇ, κατ' ἐπαναλήψιν, πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, «πολλῇ τῇ παρρησίᾳ χρωμένη, οὕτω λαλοῦσα ὡς οὐκ ἀνθρώποις ἀρέσκουσα» διαφωτίζουσα αὐτοὺς καὶ ἐπικαλουμένη τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων τέκνων της.

Αἱ ἐπικλήσεις αὗται δὲν ἐτελεσφόρησαν, ὡς ἔδει ἄχρι τῆς ὥρας. Ἡ ὑλόφρων μανία ἡ διαβιβρώσκουσα, μέχρι μυελοῦ ὀστέων, τὴν σύγχρονον ἀνθρωποτητα, ἀνύψωσε, δυστυχῶς, εἰς περιωπὴν ἀξιώματος τὰς ὀλεθρίους ἀρχὰς ὅτι τὸ κράτος τῆς β.ας κατισχύει τοῦ δικαίου καὶ ὅτι τὰ δίκαια τῶν ἀσθενῶν δέον νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν Ὑπὸ τὴν διαβρωτικὴν δὲ ἐπήρειαν τῶν ἐγωϊστικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν τούτων θεωριῶν, ἡ ἀλήθεια, ἡ φιλανθρωπία, ἡ δικαιοσύνη ἡ εἰρήνη, κατήντησαν λέξεις καὶ ἐννοίας, ἴσως δὲ καὶ μάκη κρύπτοντα τὰς ἰδιοτελεῖς βλέψεις καὶ τὰς ἁπλήστους σφετεριστικὰς διαθέσεις τῶν παρορώντων τὰ δίκαια τῶν ἀσθενῶν, τὰ μὴ καταχυρούμενα δι' ἐπιβλητικοῦ ὀγκου ὑλικῆς ἰσχύος.

Αἱ προσπάθειαι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀπέβησαν καὶ ὅλως ἄγονοι. Ἐὰν δὲ ἐπετεύχθη ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἀδικημάτων, ἐὰν οἱ ἔνοχοι διαφεύγουσιν εἰς ἔτι τὴν ποινὴν ἧς ἐγένοντο ἄξιοι, ἐὰν οὐχὶ ἀσήμαντος μερὶς τῆς δημοσιογραφίας ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδικουντων καὶ βιαιοπραγούντων, δαπανώντων ἑκατομμύρια πρὸς παραπλάνησιν τῆς δημοσιας γνώμης, ἐν τούτοις οὐδεὶς πλέον φέρει τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν «μ.θοδε.ῶν» τούτων Οἱ πάντες, μηδ' αὐτῶν τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀδικίας ἐξαιρουμένων, γινώσκουσιν ὅτι οἱ ἑκατονταεκατονταεκατονταε